Euroopa Liidu

Teataja

L 55

62. aastakäik

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

25. veebruar 2019

Sisukord

II *Muud kui seadusandlikud aktid*

MÄÄRUSED

★ **Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2019/320, 12. detsember 2018, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/53/EL seoses nimetatud direktiivi artikli 3 lõike 3 punktis g osutatud oluliste nõuete kohaldamisega, et tagada hädaolukorra sides helistaja asukoha kindlaksmääramine mobiilseadmetelt** 1

★ **Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2019/321, 18. veebruar 2019, milles käsitletakse teatavate kaupade klassifitseerimist kombineeritud nomenklatuuris ja millega tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2017/1232** 4

OTSUSED

★ **Euroopa Keskpanga otsus (EL) 2019/322, 31. jaanuar 2019, riigi õiguses sätestatud järelevalvevolituste alusel otsuste tegemise pädevuse delegeerimise kohta (EKP/2019/4)** 7

★ **Euroopa Keskpanga otsus (EL) 2019/323, 12. veebruar 2019, millega volitatakse tööüksuste juhte tegema delegeeritud otsuseid riigi õiguses sätestatud järelevalvevolituste alusel (EKP/2019/5)** 16

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2019/320,

12. detsember 2018,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/53/EL seoses nimetatud direktiivi artikli 3 lõike 3 punktis g osutatud oluliste nõuete kohaldamisega, et tagada hädaolukorra sides helistaja asukoha kindlaksmääramine mobiilseadmetelt

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/53/EL raadioseadmete turul kättesaadavaks tegemist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 1999/5/EÜ, ([1]) eriti selle artikli 3 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

(1) Nagu on sätestatud direktiivi 2014/53/EL põhjenduses 14, on raadioseadmetest kasu juurdepääsu võimaldamisel hädaabiteenustele ja seepärast tuleks raadioseadmed vajaduse korral projekteerida selliselt, et need toetaksid kõnealustele teenustele juurdepääsu võimaldavaid funktsioone.

(2) Galileo programmi raames Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1285/2013 ([2]) alusel loodud süsteem on täielikult liidu omanduses ja kontrolli all olev globaalne satelliitnavigatsioonisüsteem (GNSS), millega osutatakse tsiviiljuhtimise all väga täpset positsioneerimisteenust. Galileo süsteemi saab kasutada kombinatsioonis muude GNSSidega.

(3) 2016. aastal vastu võetud Euroopa kosmosestrateegias ([3]) kuulutati välja meetmed Galileo positsioneerimis- ja navigeerimisteenuste kasutuselevõtuks mobiiltelefonides.

(4) Oma 5. detsembri 2017. aasta järeldustes ([4]) toetab nõukogu kosmosepõhiste rakenduste ja teenuste kasutajate tugeva turu loomist ning rõhutab, et tuleks võtta piisavaid, sealhulgas vajaduse korral regulatiivseid meetmeid, et saavutada ELis müüdavate seadmete täielik ühilduvus Galileo süsteemiga ning ergutada Galileoga ühilduvate seadmete levikut ülemaailmsel turul.

(5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/22/EÜ ([5]) on sätestatud Euroopa ühtse hädaabinumbri (112) kasutuselevõtt kogu liidus ja sellega kohustatakse liikmesriike tagama, et ettevõtjad, kes osutavad lõppkasutajatele elektroonilise side teenust, mis võimaldab kõnede algatamist riigi numeratsiooniplaani kuuluvale numbrile või numbritele, avaldavad teabe helistaja asukoha kohta hädaolukordadega tegelevale asutusele vähemalt Euroopa ühtsele hädaabinumbrile 112 saabunud kõnede puhul.

([1]) ELT L 153, 22.5.2014, lk 62.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1285/2013 Euroopa satelliitnavigatsioonisüsteemide rajamise ja kasutamise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 876/2002 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 683/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 1).

([3]) Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa kosmosestrateegia“ (COM(2016) 705 (final)).

([4]) Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta järeldused „Programmide Galileo ja EGNOS ning Euroopa GNSSi Agentuuri tegevuse vahehindamine“, 15435/17.

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51).

(6) Uudsete andmetöötlusvõimalustega mobiiltelefonid (edaspidi „mobiilseadmed“) on kaugsideraadioseadmete kategooria, mida kasutatakse liidus kõige rohkem, et helistada Euroopa ühtsele hädaabinumbrile 112.

(7) Hädaabiteenustega ühendust võtva raadioseadme asukoha kindlaksmääramise täpsusel on tähtis roll nimetatud teenustele tulemusliku juurdepääsu tagamisel. Praegu kasutatakse mobiiltelefonilt valitud hädaabikõnede puhul helistaja asukoha kindlakstegemiseks kärjetunnust, mis saadakse mobiilseadet teenindava mobiilsidemasti leviala järgi. Mobiilsidemasti leviala võib ulatuda 100 meetrist mitme kilomeetrini. Teatavatel juhtudel, eriti mägedes, linnades ja suurtes hoonetes võib see põhjustada suuri vigu helistaja asukoha kindlakstegemisel.

(8) Kärjetunnusel põhinev, kuid WiFi ja GNSSi teabega täiendatud asukoha kindlakstegemine võimaldab helistaja asukoha palju täpsemat kindlakstegemist, kiiremat ja tõhusamat päästetööd ning vahendite optimeerimist.

(9) GNSSi põhisele positsioneerimisele tuginevad helistaja asukoha kindlaksmääramise lahendused on võetud juba kasutusele kaheksas liikmesriigis ja teatavates kolmandates riikides.

(10) Hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisisese eCall-süsteemi puhul on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2015/758 ([6]) juba sätestatud, et nende süsteemide vastuvõtuseadmed peavad ühilduma Galileo ja EGNOSe süsteemide positsioneerimisteenustega.

(11) Eespool nimetatud põhjustel peaksid mobiilseadmed samuti kuuluma raadioseadmete kategooriasse, mis toetab direktiivi 2014/53/EL artikli 3 lõike 3 punktis g osutatud hädaabiteenustele juurdepääsu tagamise teatavaid funktsioone. Uutel mobiilseadmetel peaks olema suutlikkus tagada hädaolukorra sides juurdepääs WiFi ja GNSSi põhisele asukohateabele ning asukoha positsioneerimise funktsioon peaks olema ühilduv ja koostalitlusvõimeline Galileo programmi osutatavate teenustega.

(12) Direktiivis 2014/53/EL piirdutakse oluliste nõuete esitamisega. Selleks et hõlbustada nimetatud nõuetele vastavuse hindamist, on direktiivis sätestatud vastavuseeldus raadioseadmete puhul, mis on kooskõlas Euroopa parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1025/2012 ([7]) kohaselt vastu võetud harmoneeritud vabatahtlike standarditega, et esitada nende normide üksikasjalikud tehnilised kirjeldused.

(13) Euroopa Elektrotehnika Standardimiskomiteel (Cenelec) ja Euroopa Telekommunikatsioonistandardite Instituudil (ETSI) paluti koostada direktiivi 2014/53/EL artikli 3 rakendamist toetavad harmoneeritud standardid raadioseadmete kohta (M/536) ([8]).

(14) Ettevõtjatele tuleks anda piisavalt aega vajalike muudatuste tegemiseks mobiilseadmetes, mida nad kavatsevad turule lasta. Midagi käesolevas määruses ei tohiks tõlgendada nii, nagu takistaks see ettevõtjatel määruse järgimist alates selle jõustumise kuupäevast.

(15) Käesolevas määruses sätestatud meetmeid ette valmistades pidas komisjon asjakohaseid konsultatsioone ka ekspertide tasandil ning konsulteeris kosmosepoliitika eksperdirühmaga selle kohtumistel 14. novembril 2017 ja 14. märtsil 2018,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Direktiivi 2014/53/EL artikli 3 lõike 3 punkti g olulisi nõudeid kohaldatakse mobiiltelefonide suhtes, mille funktsioonid sarnanevad andmetöötluse ja andmesalvestuse suutlikkuse seisukohast arvuti omadega.

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/758, mis käsitleb hädaabinumbri 112 teenusel põhineva sõidukisisese eCall-süsteemi kasutuselevõtmisega seotud tüübikinnituse nõudeid ning millega muudetakse direktiivi 2007/46/EÜ (ELT L 123, 19.5.2015, lk 77).

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1025/2012, mis käsitleb Euroopa standardimist ning millega muudetakse nõukogu direktiive 89/686/EMÜ ja 93/15/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 94/9/EÜ, 94/25/EÜ, 95/16/EÜ, 97/23/EÜ, 98/34/EÜ, 2004/22/EÜ, 2007/23/EÜ, 2009/23/EÜ ja 2009/105/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 87/95/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 1673/2006/EÜ (ELT L 316, 14.11.2012, lk 12).

([8]) Komisjoni 4. augusti 2015. aasta rakendusotsus C(2015) 5376 (final) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/53/EL toetava standardimistaotluse kohta, mis esitatakse Euroopa Elektrotehnika Standardimiskomiteele ja Euroopa Telekommunikatsioonistandardite Instituudile seoses raadioseadmetega.

2. Lõike 1 sätete järgimine tagatakse tehniliste lahendustega, mille abil saab vastu võtta ja töödelda WiFi signaali põhiseid andmeid ning määruses (EL) nr 1285/2013 osutatud Galileo süsteemiga ühilduva ja koostalitlusvõimelise globaalse satelliitnavigatsioonisüsteemi andmeid ning teha nimetatud andmed hädaolukorra sides edastamise jaoks kättesaadavaks.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 17. märtsist 2022.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12. detsember 2018

Komisjoni nimel

president

Jean-Claude JUNCKER

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2019/321,

18. veebruar 2019,

milles käsitletakse teatavate kaupade klassifitseerimist kombineeritud nomenklatuuris ja millega tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2017/1232

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrust (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik, ([1]) eriti selle artikli 57 lõiget 4 ja artikli 58 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2658/87 ([2]) lisatud kombineeritud nomenklatuuri ühetaolise kohaldamise tagamiseks on vaja vastu võtta meetmed teatavate kaupade klassifitseerimise kohta.

(2) Komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2017/1232 ([3]) klassifitseeriti keragrafiitmalmist (kõrgtugev malm EN-GJS-500–7) valmistatud toode CN-koodi 7325 99 10 alla nagu muud tempermalmist valatud tooted.

(3) Rakendusmääruses (EL) 2017/1232 esitatud klassifikatsioon põhines kombineeritud nomenklatuuri selgitavatel märkustel CN-koodi 7307 19 10 kohta, kus määratleti tempermalm, ja nende märkuste kohaselt hõlmas tempermalmi mõiste ka keragrafiitmalmi.

(4) Liidetud kohtuasjades C-397/17 ja C-398/17, *Profit Europe*, ([4]) otsustas Euroopa Kohus, et keragrafiitmalmist valatud toruliitmikud tuleb klassifitseerida alamrubriiki 7307 19 90.

(5) Euroopa Kohus tugines oma otsuses järeldusele, et keragrafiitmalm ja tempermalm erinevad oma koostise ja tootmismeetodi poolest ja isegi kui keragrafiitmalmil on samalaadsed omadused mis tempermalmil (EN-GJM), moodustab see malmi klassifikatsioonis siiski eraldi kategooria (EN-GJS).

(6) Euroopa Kohus otsustas, et selgitavates märkustes, kus on öeldud, et tempermalmi mõiste hõlmab ka keragrafiitmalmi, on tempermalmi mõistet laiendatud teisele malmikategooriale ja seetõttu tuleb see jätta arvesse võtmata.

(7) Euroopa Kohtu otsust kohaldatakse analoogia põhjal ka rakendusmäärusega (EL) 2017/1232 hõlmatud tootele, sest see toode vastab standardile EN-GJS-500–7 ning selle klassifikatsioon tempermalmist tootena põhines kombineeritud nomenklatuuri selgitavate märkuste tekstil CN-koodi 7307 19 10 kohta, mille puhul Euroopa Kohus leidis, et need muudavad kombineeritud nomenklatuuri alamrubriigi 7307 19 10 ulatust.

(8) Rakendusmäärusega (EL) 2017/1232 hõlmatud toote klassifitseerimine ei ole seega Euroopa Kohtu liidetud kohtuasjade C-397/17 ja C-398/17 otsusega kooskõlas.

(9) Seetõttu tuleks rakendusmäärus (EL) 2017/1232 kehtetuks tunnistada ja asendada.

(10) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas tolliseadustiku komitee arvamusega,

---

([1]) ELT L 269, 10.10.2013, lk 1.
([2]) Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1).
([3]) Komisjoni 3. juuli 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1232 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris (ELT L 177, 8.7.2017, lk 23).
([4]) Kohtuotsus, 12. juuli 2018, *Profit Europe*, C-397/17 ja C 398/17, EU:C:2018:564.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Lisas esitatud tabeli 1. veerus kirjeldatud kaubad klassifitseeritakse kombineeritud nomenklatuuris kõnealuse tabeli 2. veerus esitatud CN-koodi alla.

Artikkel 2

Rakendusmäärus (EL) 2017/1232 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. veebruar 2019

Komisjoni nimel
presidendi eest
maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi
peadirektor
Stephen QUEST

LISA

Kauba kirjeldus	Klassifikatsioon (CN-kood)	Põhjendus
(1)	(2)	(3)
Ümartoode läbimõõduga umbes 500 mm ja massiga umbes 23 kg. See on tehtud keragrafiitmalmist (kõrgtugev malm EN-GJS-500-7). Toode on värvitud musta bituumeniga korrosioonitõrjeks. Toode on sertifitseeritud standardi EN 124 järgi (rest- ja hoolduskaevude päised sõiduteede ja jalakäijate aladele) ning seda kasutatakse kanalisatsioonikaevu luugina (nt sadeveekaevudel). Vt fotot ([1]).	7325 99 90	Klassifikatsioon määratakse kindlaks kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreeglitega 1 ja 6 ning CN-koodide 7325, 7325 99 ja 7325 99 90 sõnastusega. Toodet ei või klassifitseerida CN-koodi 7325 10 00 alla muu mittetempermalmist valatud tootena, kuna mittetempermalmist valatud tooted ei deformeeru survepinge mõjul, samal ajal kui keragrafiitmalm deformeerub tõmbepinge ja teataval määral ka survepinge mõjul. Seega ei saa keragrafiitmalmi sellisena, nagu see on, käsitada mittetempermalmina (vt vastavalt liidetud kohtuasjades C-397/17 ja C-398/17, *Profit Europe*, 12. juulil 2018 tehtud otsust, EU:C:2018:564). Samuti ei või toodet klassifitseerida CN-koodi 7325 99 10 alla kui muu tempermalmist valatud toode, kuna keragrafiitmalm ja tempermalm erinevad oma koostise ja tootmismeetodi poolest. Isegi kui keragrafiitmalmil on samalaadsed omadused mis tempermalmil (EN-GJM), moodustab see siiski eraldi kategooria (EN-GJS) (vt vastavalt liidetud kohtuasjades C-397/17 ja C-398/17, *Profit Europe*, 12. juulil 2018 tehtud otsust). Seetõttu tuleb toode klassifitseerida CN-koodi 7325 99 90 alla kui muust rauast valatud muu toode.

([1]) Foto on üksnes illustreeriv.

OTSUSED

EUROOPA KESKPANGA OTSUS (EL) 2019/322,

31. jaanuar 2019,

riigi õiguses sätestatud järelevalvevolituste alusel otsuste tegemise pädevuse delegeerimise kohta (EKP/2019/4)

EUROOPA KESKPANGA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu määrust (EL) nr 1024/2013, 15. oktoober 2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga ([1]), eelkõige selle artikli 4 lõike 1 punkte d ja e, artikli 4 lõiget 3 ja artikli 9 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga otsust (EL) 2017/933, 16. november 2016, otsustamispädevuse delegeerimise üldraamistiku kohta seoses järelevalveülesannetega seotud õigusaktidega (EKP/2016/40) ([2]), eelkõige selle artiklit 4,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 raames täidab ainult Euroopa Keskpank (EKP) krediidiasutuste järelevalve ülesannet, mille eesmärgiks on järelevalvestandardite ühetaoline kohaldamine, et edendada finantsstabiilsust ja tagada võrdsed tingimused.

(2) Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 lõike 3 kohaselt peab EKP kohaldama kogu asjaomast liidu õigust ja juhul, kui liidu seaduse moodustavad direktiivid, neid direktiivi ülevõtvaid riigi õigusakte.

(3) Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 9 lõike 1 teise lõigu kohaselt on EKP–l talle pandud ülesannete teostamiseks kõik määruses (EL) nr 1024/2013 sätestatud volitused ja kohustused ja kõik volitused ja kohustused, mis on pädevatel asutustel asjakohase liidu õiguse alusel EKP pädevus hõlmab riikide õigusaktide alusel antud järelevalve volituste teostamist, mis ei ole selgelt sätestatud liidu õigusaktides, kui need volitused kuuluvad EKP ülesannete hulka määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 alusel ja rõhutavad järelevalve funktsiooni. EKP peab pädeva asutusena igal aastal riigi õigusaktidega antud järelevalvevolituste alusel vastu võtma märkimisväärse arvu otsuseid.

(4) Otsuste tegemise menetluse lihtsustamiseks on nende otsuste vastuvõtmiseks vajalik delegeerimise otsus. Euroopa Liidu Kohus on tunnustanud volituste delegeerimise vajadust, mis võimaldaks oma kohustusi täita institutsioonil, kes peab vastu võtma märkimisväärse arvu otsuseid. Samuti on ta tunnustanud, et tagada tuleb otsuseid tegevate organite toimimise võime kui kõikides institutsionaalsete süsteemide olemuslik põhimõte ([3]).

(5) Otsuste tegemise volituste delegeerimine peab olema piiratud ja proportsionaalne ja delegeerimise ulatus tuleb selgelt määratleda.

(6) Otsus (EL) 2017/933 (EKP/2016/40) määratleb korra delegeeritud otsuste vastuvõtmiseks järelevalve valdkonnas ja isikud, kellele võib otsuste tegemise volitusi delegeerida. See otsus ei piira EKP järelevalve ülesannete teostamist ja ei piira EKP järelevalvenõukogu pädevust teha ettepanekuid terviklike otsuste eelnõude kohta EKP nõukogule.

([1]) ELT L 287, 29.10.2013, lk 63.
([2]) ELT L 141, 1.6.2017, lk 14.
([3]) Vt näiteks Euroopa Kohtu 23. septembri 1986. aasta otsuse *AKZO Chemie* v *Commission*, 5/85, ECLI:EU:C:1986:328, punkt 37; ja Euroopa Kohtu 26. mai 2005. aasta otsuse *Carmine Salvatore Tralli* v *ECB*, C-301/02 P, ECLI:EU:C:2005:306, punkt 59.

(7) Juhul kui käesolevas otsuses sätestatud kriteeriumid delegeeritud otsuse vastuvõtmiseks ei ole täidetud, tuleb otsused vastu võtta vastuväidete mitte–esitamise menetluses, mis on sätestatud määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 26 lõikes 8 ja täpsustatud otsuse EKP/2004/2 ([4]) artiklis 13g. Vastuväidete mitte–esitamise menetlust tuleks kasutada ka siis, kui tööüksuste juhtidel on kahtlusi riigi pädevusest tulenevate otsuste hindamiskriteeriumide täitmise osas seoses hindamise komplekssusega.

(8) EKP järelevalveotsuste suhtes kohaldatakse halduskorras läbivaatamist määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 24 alusel, mida on täpsustatud otsuses EKP/2014/16 ([5]). Halduskorras läbivaatamise korral peab järelevalvenõukogu arvesse võtma vaidlustusnõukogu arvamust ja esitama EKP nõukogule uue otsuse eelnõu vastuvõtmiseks vastuväidete mitteesitamise menetluses.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Mõisted

Käesolevas otsuses kasutatakse mõisteid järgmises tähenduses:

1) „riigi pädevusest tulenevad otsused“ (*national powers decisions*) – otsused, mida EKP teeb talle riigi õigusaktidega pandud järelevalvevolituste teostamiseks, mis on liidu õigusaktides selgelt sätestamata;

2) „osaluse omandamine“ (*acquisition of a holding*) – otsese või kaudse osaluse omandamine muu üksuse kapitalis või hääleõiguses, sh uue üksuse asutamise tagajärjel, v.a oluline osalus Euroopa parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL ([6]) artikli 22 tähenduses;

3) „ühinemine“ (*merger*) – a) tehing, mille tulemusel üks või enam ettevõtjat, kes lõpetatakse likvideerimisega või ilma, kannavad üle kõik varad ja kohustused olemasolevale ettevõtjale või uuele ettevõtjale, mille puhul aktsionäridele või osanikele emiteeritakse vastutasuks väärtpabereid või aktsiaid, mis esindavad seda olemasolevat ettevõtjat või uut ettevõtjat, või b) mis tahes tehing, mis on ühinemine asjaomaste riigi õigusaktide kohaselt;

4) „jagunemine“ (*demerger*) – a) tehing, mille puhul üks või enam ettevõtjat eraldavad osa oma varadest ja kohustustest ja asutavad uue ettevõtja, kellele need varad ja kohustused üle lähevad, või b) tehing, mis on jagunemine asjaomaste riigi õigusaktide alusel;

5) „kolmas riik või territoorium“ (*third country or territory*) – riik või territoorium väljaspool Euroopa Majanduspiirkonda;

6) „seotud osapool“ (*related party*) – krediidiasutusega seotud füüsiline isik või tema lähedane pereliige või juriidiline isik, kes on krediidiasutusega seotud asjakohaste riigi õigusaktide alusel;

7) „järelevalveotsus“ (*SREP decision*) – otsus, mille EKP teeb määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 alusel pärast iga–aastast järelevalvealast läbivaatamist ja hindamist direktiivi 2013/36/EL artikli 97 tähenduses;

8) „likviidsuskattekordaja“ (*liquidity coverage ratio, LCR*) – komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/61 ([7]) artiklis 4 määratletud suhtarv;

9) „samaväärsed järelevalve ja regulatiivsed standardid“ (*equivalent supervisory and regulatory standards*) – järelevalve ja regulatiivsed nõuded või korrad, mida kohaldab kolmas riik või territoorium ja mida Euroopa Komisjon tunnustab samaväärsetena liidus kehtivatega kooskõlas Euroopa parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 ([8]) artikli 107 lõikega 4 ja artikli 114 lõikega 7. Asjakohased kolmandad riigid ja territooriumid on toodud komisjoni rakendusotsuse 2014/908/EL ([9]) lisades I ja IV;

([4]) Otsus EKP/2004/2, 19. veebruar 2004, millega võetakse vastu Euroopa Keskpanga kodukord (ELT L 80, 18.3.2004, lk 33).
([5]) Otsus EKP/2014/16, 14. aprill 2014, vaidlustusnõukogu asutamise ja selle kodukorra kohta (ELT L 175, 14.6.2014, lk 47).
([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).
([7]) Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/61, 10. oktoober 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidiasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).
([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).
([9]) Komisjoni rakendusotsus 2014/908/EL, 12. detsember 2014, milles käsitletakse teatavate kolmandate riikide ja territooriumite järelevalve- ja regulatiivsete nõuete samaväärsust seoses riskipositsioonide käsitlemisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 (ELT L 359, 16.12.2014, lk 155).

10) „delegeerimisotsus“ ja „delegeeritud otsus“ (*delegation decision, delegated decision*) – tähendus otsuse (EL) 2017/933 (EKP/2016/40) artikli 3 punktides 2 ja 4;

11) „tööüksuse juhid“ (*heads of work units*) – EKP tööüksuste juhid, kellele delegeeritakse riigi pädevusest tulevate otsuste vastuvõtmise pädevus;

12) „vastuväidete mitte–esitamise menetlus“ (*non–objection procedure*) – menetlus, mis on sätestatud määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 26 lõikes 8 ja täpsustatud otsuse EKP/2004/2 artiklis 13q;

13) „negatiivne otsus“ (*negative decision*) – otsus, mis ei anna (täielikult) olulise järelevalve alla kuuluva üksuse poolt taotletud luba. Täiendavate sätetega otsus, mis sätestab tingimusi või kohustusi, loetakse negatiivseks otsuseks, v.a juhul, kui need lisasätted a) tagavad, et järelevalve alla kuuluv üksus täidab asjaomaste riigi õigussätete nõudeid, ja on seda kirjalikult kinnitanud, või b) kordab ühte või enamat kehtivat nõuet, mille kohaselt asutus peab järgima kõiki asjaomaseid riigi õigussätteid, või taotleb teavet ühe või enama sellise nõude järgimise kohta;

14) „järelevalve alla kuuluv oluline üksus“ (*significant supervised entity*) – järelevalve alla kuuluv oluline üksus määratluse kohaselt Euroopa Keskpanga suunise (EL) nr 468/2014 (EKP/2014/17) ([10]) artikli 2 punktis 16;

15) „filiaal“ (*branch*) – filiaal määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 17 määratletud tähenduses;

16) „esindus“ (*representative office*) – töökoht, mis edendab või toetab järelevalve alla kuuluva üksuse tegevust, kuid ei osale krediidiasutuse tegevuses;

17) „kõrvalteenused“ (*non–core support services*) – haldusteenused, klienditeenindus, võlgade sissenõudmine, e–allkirjad jm samalaadsed teenused, mis on seotud krediidiasutuse tegevusega;

18) „EKP juhend“ (*ECB guide*) – EKP nõukogu poolt EKP järelevalvenõukogu ettepanekul vastu võetud dokument, mis on avaldatud EKP veebilehel ja annab juhiseid EKP õigusnõuete tõlgendamise kohta.

Artikkel 2

Reguleerimisese ja -ala

1. Käesolev otsus sätestab kriteeriumid otsuste tegemise volituste delegeerimiseks EKP tööüksuste juhtidele riigi pädevusest tulenevate otsuste vastuvõtmiseks.

2. Otsuste tegemise volituste delegeerimine ei piira järelevalveasutuse hinnangu teostamist riigi pädevusest tulenevate otsuste tegemiseks.

Artikkel 3

Riigi pädevusest tulenevate otsuste delegeerimine

1. Kooskõlas otsuse (EL) 2017/933 (EKP/2016/40) artikliga 4 delegeerib EKP nõukogu EKP juhatuse poolt selle otsuse artikli 5 alusel ametisse nimetatud tööüksuste juhtidele riigi pädevusest tulenevate otsuste tegemise järgmise osas: a) osaluse omandamised; b) varade või kohustuste omandamised; c) osaluste müük; d) varade või kohustuste müük; e) ühinemised; f) jagunemised; g) tegevus kolmandates riikides või territooriumidel; h) tegevuse edasiandmine; i) põhikirja muutmine; j) välisaudiitorite ametisse nimetamine; k) krediit seotud osapooltele.

2. Lõikes 1 osutatud riigi pädevusest tulenevad otsused võetakse vastu delegeeritud otsusena vaid juhul, kui on täidetud artiklites 4 kuni 14 sätestatud delegeeritud otsuse vastuvõtmise tingimused.

3. Riigi pädevusest tulenevaid otsuseid ei võeta vastu delegeeritud otsusena, kui riigi õigusaktide kohaselt peab järelevalveasutus hindama krediidiasutuse strateegilisi meetmeid või hindamise komplekssusest tulenevalt peab need vastu võtma vastuväidete mitte–esitamise menetluses.

4. Otsuste tegemise volituste delegeerimine kehtib nii järelevalveotsuste kui ka EKP positiivsete hindamiste heakskiitmise kohta, kui riigi õigusaktid ei nõua järelevalveotsust.

5. Negatiivseid otsuseid ei võeta vastu delegeeritud otsusena.

6. Kui otsust ei saa teha delegeeritud otsusena, võetakse see vastu vastuväidete mitte–esitamise menetluses.

([10]) Euroopa Keskpanga määrus (EL) nr 468/2014, 16. aprill 2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus) (EKP/2014/17) (ELT L 141, 14.5.2014, lk 1).

Artikkel 4

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid osaluse omandamise osas

1. Järelevalve alla kuuluva olulise üksuse poolt krediidiasutuste või mitte–krediidiasutuste osaluste omandamise heakskiitmiseks võetakse vastu delegeeritud otsus, kui täidetud on järgmised kriteeriumid:

a) mõju omandava järelevalve alla kuuluva olulise üksuse omavahenditele on piiratud, s.t

i) pärast omandamist ületavad omavahendid muutumatult määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1 sätestatud nõuete summat, nõutavaid omavahendeid määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõike 2 punkti a alusel, kombineeritud puhvri nõuet direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 6 alusel ja 2. samba kapitalijuhist viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel; ja

ii) vähenemise mõju esimese taseme põhiomavahendite kapitali suhtarvule, esimese taseme kapitali suhtarvule ja kogukapitali suhtarvule on alla 100 baaspunkti;

b) mõju omandava järelevalve alla kuuluva olulise üksuse likviidsusolukorrale on piiratud, s.t:

i) likviidsuskattekordaja jääb üle 110 % ja ületab likviidsusnõudeid viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel, kui need ületavad nõutavat minimaalset likviidsuskattekordajat;

ii) konsolideeritud tasemel ei vähene likviidsuskattekordaja üle 50 %;

c) omandatav üksus asub liidu liikmesriigis või Euroopa Majanduspiirkonnas või samaväärsete järelevalve– ja regulatiivsete standarditega kolmandas riigis või territooriumil.

2. Osaluse omandamise hindamist teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

Artikkel 5

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid varade või kohustuste omandamise osas

1. Järelevalve alla kuuluva olulise üksuse poolt krediidiasutuste või mitte–krediidiasutuste varade või kohustuste omandamise heakskiitmiseks võetakse vastu delegeeritud otsus, kui täidetud on järgmised kriteeriumid:

a) omandamisest tulenev mõju järelevalve alla kuuluva olulise üksuse omavahenditele on piiratud, s.t

i) pärast omandamist ületavad omavahendid muutumatult määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1 sätestatud nõuete summat, nõutavaid omavahendeid määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõike 2 punkti a alusel, kombineeritud puhvri nõuet direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 6 alusel ja 2. samba kapitalijuhist viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel; ja

ii) vähenemise mõju esimese taseme põhiomavahendite kapitali suhtarvule, esimese taseme kapitali suhtarvule ja kogukapitali suhtarvule on alla 100 baaspunkti;

b) omandamisest tulenev mõju järelevalve alla kuuluva olulise üksuse likviidsusolukorrale on piiratud, s.t

i) likviidsuskattekordaja jääb üle 110 % ja ületab likviidsusnõudeid viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel, kui need ületavad nõutavat minimaalset likviidsuskattekordajat; ja

ii) konsolideeritud tasemel ei vähene likviidsuskattekordaja üle 50 %;

c) omandatavate varade ja kohustuste väärtus ei ületa 25 % omandava järelevalve alla kuuluva olulise üksuse koguvaradest individuaalsel alusel.

2. Varade või kohustuste omandamise hindamist teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

Artikkel 6

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid osaluste müügi osas

1. Järelevalve alla kuuluva olulise üksuse poolt krediidiasutuste või mitte–krediidiasutuste osaluste müügi heakskiitmiseks võetakse vastu delegeeritud otsus, kui täidetud on järgmised kriteeriumid:

a) mõju müüki teostava järelevalve alla kuuluva olulise üksuse omavahenditele on piiratud, s.t

i) pärast müüki ületavad omavahendid muutumatult määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1 sätestatud nõuete summat, nõutavaid omavahendeid määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõike 2 punkti a alusel, kombineeritud puhvri nõuet direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 6 alusel ja 2. samba kapitalijuhist viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel; ja

ii) vähenemise mõju esimese taseme põhiomavahendite kapitali suhtarvule, esimese taseme kapitali suhtarvule ja kogukapitali suhtarvule on alla 100 baaspunkti;

b) mõju müüki teostava järelevalve alla kuuluva olulise üksuse likviidsusolukorrale on piiratud, s.t:

i) likviidsuskattekordaja jääb üle 110 % ja ületab likviidsusnõudeid viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel, kui need ületavad nõutavat minimaalset likviidsuskattekordajat; ja

ii) konsolideeritud tasemel ei vähene likviidsuskattekordaja üle 50 %.

2. Osaluse müügi hindamist teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

Artikkel 7

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid varade või kohustuste müügi osas

1. Järelevalve alla kuuluva olulise üksuse poolt varade või kohustuste müügi heakskiitmiseks võetakse vastu delegeeritud otsus, kui täidetud on järgmised kriteeriumid:

a) Varade või kohustuste müügist tulenev mõju müüki teostava järelevalve alla kuuluva olulise üksuse omavahenditele on piiratud, s.t

i) pärast müüki ületavad omavahendid muutumatult määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1 sätestatud nõuete summat, nõutavaid omavahendeid määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõike 2 punkti a alusel, kombineeritud puhvri nõuet direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 6 alusel ja 2. samba kapitalijuhist viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel; ja

ii) vähenemise mõju esimese taseme põhiomavahendite kapitali suhtarvule, esimese taseme kapitali suhtarvule ja kogukapitali suhtarvule on alla 100 baaspunkti;

b) Varade või kohustuste müügist tulenev mõju müüki teostava järelevalve alla kuuluva olulise üksuse likviidsusolukorrale on piiratud, s.t

i) likviidsuskattekordaja jääb üle 110 % ja ületab likviidsusnõudeid viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel, kui need ületavad nõutavat minimaalset likviidsuskattekordajat; ja

ii) konsolideeritud tasemel ei vähene likviidsuskattekordaja üle 50 %;

c) Müüdavate varade või kohustuste väärtus ei ületa 25 % müüki teostava järelevalve alla kuuluva olulise üksuse koguvaradest individuaalsel alusel.

2. Varade või kohustuste müügi hindamist teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

Artikkel 8

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid ühinemiste osas

1. Vähemalt ühte järelevalve alla kuuluvat olulist üksust hõlmava ühinemise otsuse heakskiitmiseks võetakse vastu delegeeritud otsus, kui täidetud on järgmised kriteeriumid:

a) ühinemisest tulenev mõju järelevalve alla kuuluva olulise üksuse omavahenditele on piiratud, s.t

   i) pärast ühinemist ületavad omavahendid muutumatult määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1 sätestatud nõuete summat, nõutavaid omavahendeid määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõike 2 punkti a alusel, kombineeritud puhvri nõuet direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 6 alusel ja 2. samba kapitalijuhist viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel; ja

   ii) vähenemise mõju esimese taseme põhiomavahendite kapitali suhtarvule, esimese taseme kapitali suhtarvule ja kogukapitali suhtarvule on alla 100 baaspunkti;

b) ühinemisest tulenev mõju järelevalve alla kuuluva olulise üksuse likviidsusolukorrale on piiratud, s.t:

   i) likviidsuskattekordaja jääb üle 110 % ja ületab likviidsusnõudeid viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel, kui need ületavad nõutavat minimaalset likviidsuskattekordajat; ja

   ii) konsolideeritud tasemel ei vähene likviidsuskattekordaja üle 50 %;

c) ühinemisest tulenev järelevalve alla kuuluva olulise üksuse juhtimisstruktuur ei tekita järelevalve seisukohast probleeme.

2. Otsuste tegemise volitusi ei delegeerita mis tahes juhul tööüksuste juhtidele järgmise osas:

a) järelevalve alla kuuluva olulise üksuse ühinemine muu üksusega, mis ei kuulu järelevalve alla kuuluva olulise üksusega samasse gruppi; või

b) Piiriülesed ühinemised järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuse vahel, mis kuuluvad samasse gruppi.

3. Ühinemise hindamist teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

Artikkel 9

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid jagunemiste osas

1. Vähemalt ühte järelevalve alla kuuluvat olulist üksust hõlmava jagunemise otsuse heakskiitmiseks võetakse vastu delegeeritud otsus, kui täidetud on järgmised kriteeriumid:

a) jagunemisest tulenev mõju järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste omavahenditele on piiratud, s.t

   i) pärast jagunemist ületavad omavahendid muutumatult määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1 sätestatud nõuete summat, nõutavaid omavahendeid määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõike 2 punkti a alusel, kombineeritud puhvri nõuet direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 6 alusel ja 2. samba kapitalijuhist viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel; ja

   ii) vähenemise mõju esimese taseme põhiomavahendite kapitali suhtarvule, esimese taseme kapitali suhtarvule ja kogukapitali suhtarvule on alla 100 baaspunkti;

b) jagunemisest tulenev mõju järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste likviidsusolukorrale on piiratud, s.t

   i) likviidsuskattekordaja jääb üle 110 % ja ületab likviidsusnõudeid viimase avaldatud järelevalveotsuse alusel, kui need ületavad nõutavat minimaalset likviidsuskattekordajat; ja

   ii) konsolideeritud tasemel ei vähene likviidsuskattekordaja üle 50 %;

c) jagunemisest tulenev järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste juhtimisstruktuur ei tekita järelevalve seisukohast probleeme.

2. Otsuste tegemise volitusi ei delegeerita mis tahes juhul tööüksuste juhtidele järgmise osas:

a) jagunemisest tuleneb üksuse asutamine, mis ei kuulu järelevalve alla kuuluva olulise üksusega samasse gruppi; või

b) jagunemisest tuleneb üksuse asutamine, mis asub muus riigis või territooriumil kui järelevalve alla kuuluv oluline üksus.

3. Jagunemise hindamist teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

Artikkel 10

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid tegevuse osas kolmandates riikidel või territooriumidel

1. Järelevalve alla kuuluva olulise üksuse poolt kolmandas riigis või territooriumil filiaali asutamise heakskiitmiseks võetakse vastu delegeeritud otsus, kui täidetud on järgmised kriteeriumid:

a) filiaal asutatakse samaväärsete järelevalve– ja regulatiivsete standarditega kolmandas riigis või territooriumil;

b) tegevuskavas ettenähtud filiaali koguvarad ei ületa 10 % järelevalve alla kuuluva olulise üksuse koguvarast; ja

c) filiaali tegevus toimub peamiselt kolmandas riigis või territooriumil, kus ta on asutatud.

2. Delegeeritud otsus võetakse vastu järelevalve alla kuuluva olulise üksuse järgmise tegevuse kohta:

a) filiaali sulgemine;

b) muutused filiaali struktuuris;

c) esinduse asutamine või sulgemine; ja

d) pangateenuste pakkumine kolmandas riigis või territooriumil ilma füüsilise esinduse asutamiseta filiaali või tütarettevõtja vormis,

v.a juhul, kui tegevus toimub kolmandas riigis, mis on toodud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1675 ([11]) lisas.

3. Tegevuse hindamist kolmandas riigis või territooriumil teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

Artikkel 11

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid tegevuse edasiandmise osas

1. Järelevalve alla kuuluva olulise üksuse poolt tegevuse edasiandmise heakskiitmiseks võetakse vastu delegeeritud otsus, kui täidetud on järgmised kriteeriumid:

a) teenuse osutaja kuulub järelevalve alla kuuluva olulise üksusega samasse gruppi (grupisisene tegevuse edasiandmine) ja on asutatud liidus; või

b) teenuse osutaja on liidus asutatud järelevalve alla kuuluv oluline üksus, kellel on edasiantud tegevuse osas tegevusluba; või

c) tegevuse edasiandmine toimub kõrvalteenuste osas ja teenuse osutaja on asutatud liidus või Euroopa Majanduspiirkonnas.

2. Tegevuse edasiandmise hindamist teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

([11]) Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2016/1675, 14. juuli 2016, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849, määrates kindlaks suure riskiga kolmandad riigid, kus esineb strateegilisi puudusi (ELT L 254, 20.9.2016, lk 1).

Artikkel 12

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid põhikirja muutmise osas

1. Järelevalve alla kuuluva olulise üksuse põhikirja muutmise heakskiitmiseks võetakse järgmistel juhtudel vastu delegeeritud otsus:

a) muudatused on peamiselt vormilised, sh nime ja aadressi muutused;

b) muudatused võtavad üle põhikirjade suhtes kehtestatud õigusaktide nõudeid;

c) muudatused rakendavad kohtu– või haldusotsust, mis on tehtud EKP taotlusel;

d) muudatused, mis puudutavad järelevalve alla kuuluva olulise üksuse aktsiakapitali, kui seonduv omavahendite otsus (s.t kapitaliinstrumentide liigitamine esimese taseme kapitali põhiomavahenditeks või omavahendite vähendamine) on delegeeritud;

e) tütarettevõtja põhikirja muutmine, et viia see kooskõlla emaettevõtja põhikirjaga, mis on juba EKP poolt heaks kiidetud.

2. Põhikirja muutmise hindamist teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

Artikkel 13

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid välisaudiitorite ametisse nimetamise või muutmise osas

1. Järelevalve alla kuuluva olulise üksuse välisaudiitorite ametisse nimetamiseks või muutmiseks võetakse vastu delegeeritud otsus, kui see otsus on riigis kehtivate õigusaktide kohaselt usaldatavusnõuete täitmise järelevalve teostamine määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 kohaselt.

2. Otsuste tegemise volitusi ei delegeerita mis tahes juhul tööüksuste juhtidele järgmise osas: a) otsus välisaudiitori asendamise kohta pädeva järelevalveasutuse poolt määratud välisaudiitoriga, või b) otsus pädeva järelevalveasutuse juhendamisel välisaudiitori ametisse nimetamise kohta.

3. Välisaudiitori sobivuse hindamist teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

Artikkel 14

Delegeeritud otsuste vastuvõtmise kriteeriumid krediidi osas seotud osapooltele

1. Järelevalve alla kuuluva olulise üksuse poolt seotud osapoolele krediidi andmise heakskiitmiseks võetakse vastu delegeeritud otsus, kui täidetud on järgmised kriteeriumid:

a) järelevalve alla kuuluva olulise üksuse kogu riskipositsioon seotud osapoole suhtes ei ületa 5 miljonit eurot; ja

b) krediidi andmise tingimused ei ole soodsamad, kui klientidele, kes ei ole seotud osapooled, või on vähemalt sarnased nendega, mida kohaldatakse sama liiki tehingutele, mis sõlmitakse töötajatega, kes ei ole järelevalve alla kuuluva olulise üksusega seotud osapooled.

2. Krediidi andmise hindamist seotud osapooltele teostatakse kooskõlas asjaomaste riigi õigussätetega, võttes arvesse kehtivaid EKP juhendeid ja/või riigi pädevate asutuste poliitilisi seisukohti, suuniseid või muid akte.

Artikkel 15

Üleminekusäte

Käesolevat otsust ei kohaldata juhtudel, kui heakskiitmise taotlus mis tahes artikli 3 lõikes 1 osutatud tegevuse osas esitati EKP–le enne käesoleva otsuse jõustumist.

Artikkel 16

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Frankfurt Maini ääres, 31. jaanuar 2019

EKP president
Mario DRAGHI

EUROOPA KESKPANGA OTSUS (EL) 2019/323,

12. veebruar 2019,

millega volitatakse tööüksuste juhte tegema delegeeritud otsuseid riigi õiguses sätestatud järelevalvevolituste alusel (EKP/2019/5)

EUROOPA KESKPANGA JUHATUS,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja, eelkõige selle artiklit 11.6,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga otsust (EL) 2017/933, 16. november 2016, otsustamispädevuse delegeerimise üldraamistiku kohta seoses järelevalveülesannetega seotud õigusaktidega (EKP/2016/40) ([1]), eelkõige selle artikleid 4 ja 5,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga otsust (EL) 2019/322, 31. jaanuar 2019, riigi õiguses sätestatud järelevalvevolituste alusel otsuste tegemise pädevuse delegeerimise kohta (EKP/2019/4) ([2]), eelkõige selle artiklit 3,

võttes arvesse otsust EKP/2004/2, 19. veebruar 2004, millega võetakse vastu Euroopa Keskpanga kodukord ([3]), eelkõige selle artiklit 10,

ning arvestades järgmist:

(1) Kuna Euroopa Keskpank (EKP) peab oma järelevalveülesannete täitmiseks tegema suurel hulgal otsuseid, kehtestatakse kord konkreetsete delegeeritud otsuste tegemiseks.

(2) Delegeerimisotsus kehtib, kui EKP juhatus teeb otsuse, millega volitatakse üks või mitu tööüksuste juhti tegema otsuseid delegeerimisotsuse alusel.

(3) Tööüksuse juhtide määramisel peab EKP juhatus arvesse võtma delegeerimisotsuse tähtsust ja adressaatide arvu, kellele delegeeritud otsus tuleb saata.

(4) EKP järelevalvenõukogu esimehega on konsulteeritud nende tööüksuste juhtide osas, kellele tuleks delegeerida volitused teha otsuseid riigi õiguses sätestatud järelevalvevolituste alusel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Delegeeritud otsused riigi õiguses sätestatud järelevalvevolituste alusel

Delegeeritud otsuseid otsuse (EL) 2019/322 (EKP/2019/4) alusel teeb üks järgmistest tööüksuse juhtidest:

a) I mikrotasandi usaldatavusjärelevalve peadirektoraadi peadirektor, kui asjaomase järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi üle teostab järelevalvet I mikrotasandi usaldatavusjärelevalve peadirektoraat;

b) II mikrotasandi usaldatavusjärelevalve peadirektoraadi peadirektor, kui asjaomase järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi üle teostab järelevalvet II mikrotasandi usaldatavusjärelevalve peadirektoraat; või

c) peadirektori asetäitja, kui peadirektor ei ole kohal.

([1]) ELT L 141, 1.6.2017, lk 14.
([2]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 7.
([3]) ELT L 80, 18.3.2004, lk 33.

Artikkel 2

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Frankfurt Maini ääres, 12. veebruar 2019

EKP president
Mario DRAGHI

ISSN 1977-0650 (elektrooniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET